

11) HOERAAAAA!!!
HET IS EEN...
BOEK !!

Al dagen ben ik onrustig. Alles lijkt geregeld: De locatie voor mijn boekpresentatie staat. De uitnodigingen zijn de deur uit. De burgemeester komt zelfs om het eerste exemplaar in ontvangst te nemen! Maar... Er is nog GEEN BOEK!!

Ondertussen schrijf ik tijdschriften en kranten aan met de vraag of zij iets over mijn boek willen publiceren. Er volgen leuke en enthousiaste mailtjes terug. (Natuurlijk ook helaas mailtjes.)

Of ik dan de cover van mijn boek wil meesturen en of ik een paar boeken beschikbaar wil stellen om te verloten via mantelkracht.nl. En waar kunnen belangstellende terecht voor als zij buiten de prijzen vallen en toch jou boek willen kopen?

Uuum...

Ik verdiep mij nog eens goed in het hoofdstuk self publishing en zoek onder het kopje: "Hoe ga ik mijn boek verkopen?" Dit blijkt nog een uitdaging te zijn! Ik lees over de mogelijke verkoop platformen. Allereerst is een ISBN verplicht. (en barcode als je via het centraal boekhuis wil verkopen)

Tot zover is het duidelijk en daarna duizelt het me van alle kanten. Voorlopig besluit ik mijn boek zelf te gaan verkopen. Een eigen website schijn ik hiervoor nodig te hebben.

Ik kijk mijn boer even lief aan en hoppa! Hij heeft een eigen website voor mij in elkaar geflanst. 'Wil je ook een visite kaartje?' Hij draait er zijn hand niet voor om. 'Wat is je logo?', vraagt hij mij.

Dankzij een inspirerend schilderijtje wat mijn middelste voor me meenam van haar reis naar Kroatië ontwerp ik een logo met wat stenen en gele ondergrond plus zwarte stift.

Om het geheel mooi op de foto te zetten leg ik het buiten uit op de tuintafel waar Sipke nieuwsgierig inspectie komt houden en zich midden op mijn ontwerp opkrult. Onverbeterlijk! Zoals katten kunnen zijn!

En dan –tussen alle bedrijven door- ligt daar dan toch zomaar de losbladige printproef van mijn boek in de brievenbus.

WAUW!

De cover is nog mooier dan gedacht.

Werk aan de winkel !

Het hele boek moet weer van voor naar achter worden doorgenomen. Alle verbeteringen hebben al plaatsgevonden in vorige rondes maar toch haal ik er -samen met de proeflezers-

nog drie dingen uit die aangepast moeten worden. Ik geef na die aanpassingen mijn akkoord aan de drukker . Dan volgt het verlossende antwoord: "Dank voor je mail. We gaan de productie starten!" (Griebels!)

In de tussentijd is mijn eigen website: www.krant-ma.nl gelanceerd én is er een doosje met 250 visitekaartjes(minder ging niet) bezorgd.

Veel echter gaat het niet worden!!

Ondertussen liggen al mijn nagels eraf want nog steeds... Géén boek! 101 beren op de weg kan ik verzinnen. Maar dan ... op een oppasdinsdag...

Hoor ik een vrachtwagen met achteruitrijpiepen het erf op rijden. Ik vis snel mijn jongste kleindochter uit haar kinderstoel en loop naar buiten.

Een pallet met twaalf dozen helemaal in plastic gewikkeld wordt uitgeladen.

Kleindochter slaat het allemaal gade en wuift samen met mij de chauffeur uit.

Oma pakt haar auto om de dozen van de pallet achter in haar auto te laden.

Kleindochter vind tegenwoordig niets

meer te gek bij haar malle oma en beleefd alles in haar onschuldige onwetendheid mee. Om mijn blijdschap te vieren knuffel ik haar bijna plat en maken we een dansje!

Wanneer kleindochter is thuisgebracht en alle dozen nog keurig gesloten in mijn auto staan sjouw ik één doos mee naar binnen. Ik wacht even af om de doos in alle rust te openen...

Ik durf bijna niet te kijken.

Dit is mijn momentje...

HOERAAAAAAA ...

HET IS EEN ÉCHT BOEK!!

Niet zomaar een boek.

MIJN BOEK!

Ik aai en snuif klein geluk! 😊

Behoedzaam sla ik het boek open en beschrijf de eerste pagina voor mijn

Lief. (Mijn grote steun en toeverlaat tijdens dit hele proces!) Wanneer hij 's-avonds thuis komt overhandig ik hem met trots mijn boek. (Dat vindt de burgemeester vast niet erg!)

Nog vijf onrustige nachtjes slapen ...

En dan...

Wordt vervolgd!

KrANTma